

Imperativulu se formeză, adăogându la rădăcina verbului un e în singularu și et în Pluralu s. e. sușe, caută, sușet, căutați.

Participiulu presinte se formeză adăogând la rădăcina terminarea end, s. e. sușenđ, căutându.

Participiulu trecutu se formeză punând înaintea silabei cu care incepe verbul, silaba ge și adăogând terminațiunea t; s. e. gesuđt, căutatu.

§. 47. Asupra verburilor aussiliare.

Obs. Cu tóte că verburile aussiliare se conjugă ca tóte cele-lalte verbură după regulele prescrise, fiind și neregulate, totuși vomu observa în acestu uvrăgiu metoda tutelor celor alți gramaticiști, adică vomu presinta complecta conjugare a verburilor aussiliare.

In limba germană găsimu trei verbură aussiliare, adică :

1. verbulu aussiliar, haben, a avea,
2. verbulu " sein, a fi,
3. verbulu " werden, a fi, a deveni.

1. Conjugarea verbului aussiliar.

haben, a avea.

Die Anzeigende Art. Die verbindende Art.

Indicativulu.

Subjonctivulu.

Gegenwärtige Zeit.

Presintele.

Ich habe,	{	Ich habe,
du hast,		du habest,
er hat, sie es hat,		er habe, sie, es,
wir haben,		wir haben,
ihr habt,		ihr habet,
sie haben.		sie haben,
		ca să am, s.c.]